

Arilay!

VED

BERGENS NYE MUSÆBYGNINGS

INDVIELSE

DEN 4. JULI 1867.

26492

FØR TALEN.

Geist er et Tempel,
hvælvet og prægtigt,
aabner sin Hal for
granskende Lyst,
eier en Verden,
fuld af det Skjønne,
Store og Mægtige,
Skaberen gav.

Ud skal det sprede
Lys, hvor i Mørket
Aanden famlende
søger en Vei,
klarne det Dunkle,
aabne det Skjulte,
vide det snevre
taagede Syn.

Granskeren her i
Haand med Naturen
gribe skal Vidskabs
seirende Magt;
Begge skal bryde
Veien for Aandens
mægtige Stræben,
Tanke og Blik.

Tanken skal dvæle saa varm under Hal
Christie! med Tak ved Dit Minde,
herligt Dit Navn uforgjængeligt skal
knyttes til Livet herinde,
Mænd skal Du her, som følge Dit Kald,
altid finde.

Frøet Du lagde saa flittig og tyst,
se, nu i Blomst det fremtræder,
og hvad Du pleied med Elskerens Bryst
trofast en Efterslægt freder;
derfor staar Templet hvælvet og lyst
om Din Hæder!

EFTER TALEN.

Held for Templet, Stat og Stad fuldender,
ja et trefold Held!
Alterluen, som herinde brænder,
lyse over Fjeld.
Gud skal signe det, og Verket fremme
gjennem Slægters Aar,
naar en trofast Vagt omkring det staar,
som den dyre Arv ei vil forglemme.

Kald da Gjæster hid fra Fjeld og Dale
i din lyse Hal,
lær dem fatte Fædres Daad og Tale,
Videnskabens Kald,
Kunstens Høihed, Skattene de rige
i Naturens Spor,
virk, at Folkeaanden luttret, stor
kan med videt Syn mod Lyset stige!